

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. siječnja 2004.

Gdje je ljubav, prijateljstvo, ondje je i Bog

Kateheza: "Mir vam svoj ostavljam" (usp. Iv 14,27) 1. "Mir vam svoj ostavljam" (usp. Iv 14,27). Tjedan molitve i razmišljanja o jedinstvu kršćana ove je godine usredotočen na riječi što ih je Isus izrekao na Posljednjoj večeri. Radi se, u određenom smislu, o njegovoj duhovnoj oporuci. Ukazujući se Jedanaestorici u Dvorani posljednje večere, Isus će im tri puta uputiti pozdrav: "Mir vama" (Iv 20,19). Dar ponuđen apostolima nije bilo kakav "mir", nego sâm mir Kristov: stoga kaže: "svoj mir". A kako bi to bolje razložio, on dodatno pojašnjava: mir vam svoj dajem, "ali ne kao što svijet daje" (Iv 14,27). Svijet čezne za mirom, potreban mu je mir - danas, kao i jučer - no često ga traži pogrešnim sredstvima, ponekad čak i utječući se sili ili ravnotežom suprotstavljenih snaga. U tim uvjetima čovjek živi uznemiren strahom i nesigurnošću. Kristov, pak, mir pomiruje duše, čisti srca, obraća umove.

2. Temu "Tjedna molitve za jedinstvo kršćana" ove je godine predložila ekumenska skupina iz Aleppa u Siriji. To me potiče da se mišlju vratim hodočašću koje sam s radošću ostvario u Damasku. Osobito se sa zahvalnošću prisjećam toploga prijema što su mi ga pružili dvojica pravoslavnih patrijarha, kao i onaj grko-katolički. Taj susret još uvijek predstavlja znak nade za ekumenski hod. Ekumenizam, međutim, kako to podsjeća Drugi vatikanski sabor, nije autentičan ukoliko nema "nutarnjeg obraćenja. Jer čežnja za jedinstvom proizlazi i dozrijeva iz obnovljena duha, iz samoodricanja i sasvim nesputana izlivanja međusobne ljubavi" (Dekret "Unitatis redintegratio" o ekumenizmu, 7). Osjeća se sve veća potreba produbljene duhovnosti mira i mirotvorstva, ne samo kod onih koji su izravno uključeni u ekumenski rad, nego kod svih kršćana. Stvar jedinstva, doista, dotiče svakoga vjernika, pozvanoga da bude dijelom jedinoga naroda otkupljenog Kristovom krvlju na križu.

3. Ohrabrujuće je što se vidi kako, zahvaljujući prigodnim inicijativama, napreduje nastojanje na jedinstvu među kršćanima. Među ove znakove nade rado ubrajam jačanje bratske ljubavi i zamjetan napredak u teološkim dijalozima s različitim Crkvama i crkvenim zajednicama. U njima je bilo moguće postići, u različitom stupnju i s različitim posebnostima, značajnu suglasnost u pitanjima koja su u prošlosti izazivala snažna suprotstavljanja. Vodeći računa o tim pozitivnim znakovima, potrebno je ne gubiti hrabrost pred starim i novim teškoćama na koje se nailazi, nego se sa strpljenjem i razumijevanjem suočiti s njima, računajući uvijek na božansku pomoć.

4. "Gdje je ljubav, prijateljstvo, ondje je i Bog": tako moli i pjeva liturgija ovoga tjedna, oživljujući ponovno ozračje Posljednje večere. Iz ljubavi i međusobnoga prijateljstva izvire mir i jedinstvo svih kršćana, koji mogu ponuditi odlučni doprinos kako bi čovječanstvo prebrodilo razloge podjela i sukoba. Osim obveze molitve, draga braćo i sestre, osjetimo se snažno potaknuti da usvojimo stav autentičnih "mirotvoraca" (usp. Mt 5,9) u okruženju u kojem živimo. Neka nam na tome putu pomirenja i mira pomogne i neka nas prati Djevica Marija, koja je na Kalvariji bila svjedok otkupiteljske Kristove žrtve.